

B. N. II, 135.

h. 35, 12.

II R
1604

DISPUTATIO INAUGURALIS
PUBLICO JURIDICA
EXHIBENS
POSITIONES CONTRO-
VERSAS
DE
RESERVATIS IMPERA-
TORIS

QUAM
DIVINA FAVENTE CLEMENTIA
EX INDULTU MAGNIFICI ICTORUM ORDINIS
SUB PRÆSIDIO ALTISSIMI

IN
ALMA ET PERANTIQUA ELECTORALI
UNIVERSITATE ERFORDIENSI

PRO LICENTIA

SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES AC PRIVILEGIA
DOCTORALIA

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDI

IN AUDITORIO MAJORI
HORIS CONSUETIS

DIE XXX MAY ANNO M D CC XXI.

PUBLICÆ ERUDITORUM DISQUISITIONI SUBMITTIT.

JOANNES PHILIPPUS STRAHL
ERFFURTENSIS AUCTOR
ET DEFENDENS.

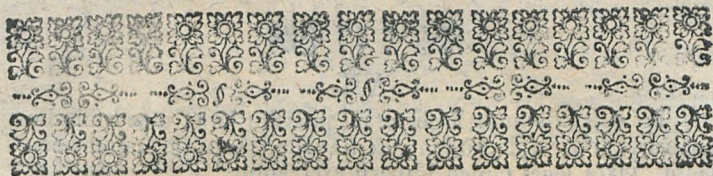
ERFORDIÆ,

Typis JOAN. MICH. FUNCKII, ACAD. Typegr. Adjuncti.

L. V. C. XI

POSITIO I.

Majestas ex Regalibus eorumque usu cognoscitur, suntque hæc eidem ita connexa, ut impossibile sit, Majestatem sine iis existere posse.

II.

Majestas cum sit indivisibilis, non possunt Regalia communicari, per hoc enim efficeretur, ut inferior, cui communicarentur, æqualis fieret suo superiori.

III.

Concedi tamen possunt, concessio enim feudalis, qua Principes Regalia & territoria feudi jure habent, non est plena translatio, sed concedens rem in feudum, sibi nihilominus retinet jur & potestatem superiorem.

IV.

Capitulatio itaque non derogat Imperatoris Majestati, quia per eam tantum conceduntur Regalia, non verò communicantur.

V.

Regalia, quæ Imperator sibi soli reservat, vocantur Reservata, ad quorum substantiam tantum requiritur, ut ratione modi exercendi illa solus habeat, id est, ut ex pacto ad Statuum Imperii consensum, eorumque præscitum in illis exercendis neuti- quam obligetur.

VI.

Non verò requiritur, ut etiam ratione ipsius exercitii (id est, ut nulli alii præter Imperatorem competant) ea solus & unus habeat Imperator, hinc non desinunt esse Reservata, licet & alii Principes Imperii illa exercent.

A 2

VII. Bene

VII.

Bene describuntur Reservata, quod sint jura, quæ a solo Imperatoris arbitrio dependent, & sine Electorum vel Statuum consensu, juxta leges tamen Imperii exercentur.

VIII.

Ab objecto circa quod versantur, Reservata commodè dividuntur in Ecclesiastica & Politica.

IX.

Imperator nondum coronatus jus Primarum Precum exercere potest, coronatio enim intuitu potestatis nihil speciale ei tribuit, sed ad splendorem magis servit.

X.

Jus Primarum Precum in absentia Imperatoris competit Regi Romanorum.

XI.

Gratia facta precisæ durat etiam post mortem Imperatoris, ita ut Successor non possit eam revocare, licet Precisæ beneficium nondum acquisiverit.

XII.

Precisæ si omiserit acceptare primam præbendam vacantem, nihilominus secundò vel tertio vacantem acceptare poterit.

XIII.

Primæ preces non tantum habent locum in mensibus Papalibus, sed & Ordinariorum Collatorum.

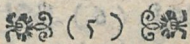
XIV.

Jus Primarum precum exercet Imperator in terris Protestantium, habito tamen in præsentando subjecto religionis respectu.

XV.

Jus absolvendi a juramento ad effectum agendi non competit tantum potestati Ecclesiasticæ, sed & seculari, non enim est merè spirituale.

XVI. Jurans

XVI.

Jurans de solvendo usuras illicitas certo die, licet non solvat, ideoque perjurus fiat, potest relaxationem a juramento petere, ita, ut non teneatur solvere usuras.

XVII.

Ad relaxationem juramenti non requiritur partis adversæ Citatio, si juramenti iniquitas notoria sit, sed potest hæc fieri per extrajudiciale Decretum.

XVIII.

Relaxatio a juramento potest etiam peti, quando quis juravit, se super re juratâ non velle petere relaxationem juramenti, subest enim periculum injustæ detentionis rei alienæ.

XIX.

Non potest peti relaxatio a juramento adhuc præstando, cum non entis nullæ sint qualitates.

XX.

Minor, qui veniam ætatis impetravit, si bona sua non idoneè administrat, adversus ipsam veniæ ætatis impetrationem restitui potest in integrum.

XXI.

Contra actus tamen medio tempore, quo veniam ætatis habuit, gestos non restituitur in integrum, ne contrahentes Principali authoritate circumscribantur.

XXII.

Imperator in concedendo veniam ætatis non est adstrictus ad numerum annorum jure Civili definitorum.

XXIII.

Legitimus ab Imperatore in toto Imperio habendus est pro legitimo, qui verò a Statu Imperii legitimatur, in illius tantum territorio pro tali habetur.

XXIV.

Legitimatio cum sit actus voluntariæ jurisdictionis, exten-

dit se quidem etiam extra territorium, sed non nisi in personas, quæ sunt de territorio legitimantis.

XXV.

Legitimatus per Rescriptum Imperatoris non succedit in bonis feudalibus. Probatur per Cap. Naturales. 2. F. 26.

XXVI.

Legitimatus per Rescriptum deficientibus liberis legitimis ad successionem feudi, non potest agnatis præjudicare.

XXVII.

Declaratus infamis publicâ Imperii lege non nisi a solo Imperatore famæ restitui potest.

XXVIII.

Famæ restitutus ex gratiâ non alias recipit bona sua fisco interim addicta, quàm si expressè hoc in Diplomate contineatur.

XXIX.

Famæ verò restitutus ex justitiâ indistinctè omnia bona & privilegia recipit, innocentia enim ei obesse non debet.

XXX.

Feriis generalibus ab Imperatore indictis non potest renunciari a partibus, nisi concernant tantùm favorem partium.

XXXI.

Moratoriz seu Quinquennales impetratæ ab Imperatore non solum debitori Principali, sed & ejus fidejussori, modò is ante earum impetrationem datus fuerit, profunt.

XXXII.

Non solum Mercatores bonis lapsi sed & alii citra negotiationem viventes possunt petere literas moratorias, ratio enim Imperatorem ad eas concedendas movens generalis est.

XXXIII.

Durantibus moratoriis non currunt usuræ, ratio est, quia usuræ debentur ex mora, debitor autem moratoriis munitus non dicitur esse in morâ.

XXXIV.

103 (7) 104

XXXIV.

Ab Imperatore cum sit summus in Imperio iudex, nullumque in terris recognoscat superiorem, non procedit appellatio ad Pontificem.

XXXV.

Nec potest appellari ab Imperatore male informato ad melius informandum. Absurdum enim est dicere: Imperatorem inconsultè sententiam suam protulisse.

XXXVI.

In causis, in quibus Judicium Camerale & Aulicum concurrentem habet jurisdictionem, locus est præventioni, ita ut causæ in Aulico v.g. coeptæ ad Judicium Camerale non possint avocari, & contra.

XXXVII.

Imperator potest Nundinas Civitati ex merâ gratiâ a se concessas iterum adimere, privilegia enim pura revocantur contrariâ voluntate Principis, secus si in remunerationem eas concesserit.

XXXVIII.

Jus dandæ Civitatis competit soli Imperatori, ex ejus verò concessionem habent hoc etiam Satus Imperii.

XXXIX.

Status Imperii, quia jus dandæ Civitatis titulo concessionis habent, non possunt se fundare in præscriptione, causam enim possessionis nemo sibi mutare potest.

XL.

Universitatibus utrum competat merum Imperium sive jus gladii, Problema esto.

XLI.

Vicarii Imperii possunt confirmare Academies. Probatur arg^o Tit. 7. A. B. ubi solum feuda Principum, & ea quæ *Sahnlehn* vulgariter appellantur, excepta sunt, ideoque exceptio debet firmare regulam in casibus non exceptis.

XLII.

XLII.

Imperator sine consensu Statuum non potest aliquem creare Principem, qui simul sit Status Imperii, titulum tamen solus conferre potest.

XLIII.

Jus proponendi in Comitibus competit etiam soli Imperatori, quod tamen exercet per Commissarium.

XLIV.

Imperatori competit præ aliis Statibus jus Postarum, neque enim id ullà Imperii lege eis apparet esse concessum.

XLV.

Imperator lites ratione vectigalium inter Electores ortas & in Camera pendentes ad se avocare potest.

XLVI.

Principes Imperii litigantes inter se possunt in Arbitros committere, modo hoc non fiat animo se penitus subtrahendi iudicio Imperatoris.

XLVII.

Si lis oriatur inter Status Imperii ratione præcedentiæ, ille qui se fundat in antiquâ possessione, erit præferendus.

XLVIII.

Imperator si concedat privilegia, vg. indulgendo Principi immunitatem a collectis Turcicis, ea solum in præjudicium sui, non verò Statuum tendere debent.

XLIX.

Electores sæculares non investiuntur de Archi Officiis Imperii ab Episcopo Bambergensi, bene tamen de Officiis, quæ vulgo vocantur Ober Nembter.

L.

Imperator sine consensu Electorum vacantem Electoratum sæcularem alteri, habito tamen prius familiæ respectu conferre valet.

Ad

AD NOBILEM ET CLARISSIMUM DOMINUM
JOANNEM PHILIPPUM STRAHL.

Pro summis in utroque Jure honoribus Disputaturum.

Constanti reliquos quod Sedulitate præres,
Gaudebas rigidam dum coluisse Themis:
Testis erit tectum Patrium, Musæaque testes,
Queis solitus totos saepe latere dies,
Et Socii, quorum inter eras consortia rarus,
Nesineres levibus tempus abire Jocis.
Quæque petivisti testes collegia, testes
Doctorum cœtus, quos iterare soles.
Tu quoque Teutonidum Rhenus regnator aquarum,
Testis eris: nam tu plurima nosse potes:
Vidisti Mogonæ certantem in mœnibus urbis,
Cum sua Doctrinæ publica signa daret,
Et mihi Juridicus, justissima turba Senatûs,
Ejusdem studii conscia, testis erit.
Denique quæ superest tibi, disceptatio præsens
Testis postremus, sed manifestus erit.
Hinc tibi contendit geminatos edere plausus
Ex sacro quæ te Dextera fonte tulit.

Ita aggratulari voluit Domino Patrino & cog-
nato suo.

CASPARUS PHILIPPUS BALIR.

AD ORNATISSIMUM DOMINUM DOCTORANDUM, ANI-
CUM SUUM SPECIALITER COLENDUM.

Discere justitiam, primùmque timere Jehovah,
Hæc sola est radix omnis habenda boni.
Nosse deum (dixere patres) sapientia vera est,
Quem penes est pietas, omnia dona fluunt.

B

Justi-

Justitia una chorum virtutum amplectitur omnem,
Quem penes est virtus, affluit omne bonum.
Virtus ex RADIO patris fulgentior in te
Virtutis RADIAT, iustitiaeque sacrae.
Sic ornata tui praestrua Nomina patris,
Sic Matris, atque Aviae, dulce levamen eris.
Perge ita: Sic pulchri RADIARIS folis adinstar,
En praecceptoris dulce Minerval eris.
Perge ita: Sic RADIA, dignos sperabis honores,
Obvenient studiis digna brabea tuis.

*Ita accinebat amico suo singulari Musā volante
animo tamen volente pro more & amore*

JOANNES ADAMUS SCHWABENHAUSEN,
Parochus Hochheimii, & in castro S. Cyriaci prope
Erfurtum.

AD CLARISSIMUM DOMINUM DOCTORANDUM.

Publica quid pensas, Solus dum saepe lutescis?
A primis annis testis is esse queo.
Publica sed rectò pensant haurire parati,
Et latebras servat Publica quisquæ amat,
Sic ergo latitas, ut tandem lumine multo
Splendescant radii. Nomina ræque mica.

Ita calamo ac animo condiscipulo suo quondam
honoratissimo gratulabundus accinit.

JOANNES JACOBUS MOLITORIS.

J. U. S.

Invia multa via praeceptis horrida petris
Trivisti, centum per loca flexa sinus
Tandem rupisti, dubios subiisse meatus
Te juvat, en meritum porrigit Alma Themis.

Suf-

*Suscipe (gratamur) tantorum digna laborum
Munera, plus gratas tadia summa vices
Alternent, recreentque animum, te publica quando
Cura vocat, veniant ut tibi juris opes.*

Ita aggratulantur fratri suo
J. E. F. }
C. H. J. } STRAHL.

D*Eterge frontem, sufficiat modò
Sudasse, præstat scandere pulpita,
Labore multo comparata
Alma Themis documenta poscitur
Scivisse nulli profuit, abdita
Nec te jurarent, nè reliqui sciant
Te scire, non ergo morere
Pro meritis decorande lauro,
Quam germinantem ex Inferioribus
Præcepta propter munera Pallados
Jam jam sponponderunt Camæna:
Ultima quàm similata primis?
Quid dico? laurus non deus ultimum
Sed fama crescat prætereuntibus
Seris in Annis, DOCTORANDO
Usque novi veniant honores.*

Hicce applaudit
JOAN. GERARDUS SCHWAWENHAUSEN.
J. U. S.

B z

Plor-

AK
TK
1604

X 3617550
VD18

PHæbus sub undis Hesperii prius
suum lavatum deproperat caput,
Tum clarius lucentiusque

Spargat ab ore jubar resurgens.

Sic occidentis nobilis æmulus

Phœbi fuisti, quando remotius

Ad Rhenum abhinc te condidisti,

Perque caput latici fluentis

Sudoris (ipsum cum Studiis Themis

Expressit) altum mergere cesseras:

Demum juvat luxisse clarum

Inque diem redisse plenum:

Jam differendo das radios tue

Lucemque sacre das sapientie,

In calico Doctor creandus

Perpetuè radiato famâ!

Ita nobili & claris: Dno D. Doctorando gra-
tulari voluit.

JOANNES HENRICUS WEINRICH
J. U. S.

II R
1604

ATIO INAUGURALIS
PUBLICO JURIDICA
EXHIBENS

ONES CONTRO-
VERSAS

DE
ATIS IMPERA-
TORIS

QUAM
FAVENTE CLEMENTIA
MAGNIFICI ICTORUM ORDINIS
UB PRÆSIDIO ALTISSIMI

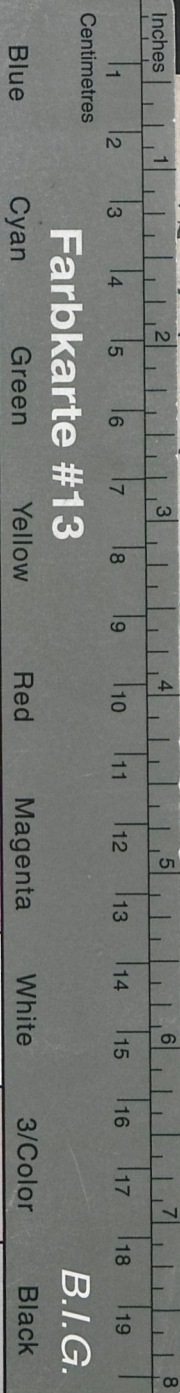
IN
T PERANTIQUA ELECTORALI
VERSITATE ERFORDIENSI

D LICENTIA
QUE JURE HONORES AC PRIVILEGIA
DOCTORALIA

ET LEGITIME CONSEQUENDI
AUDITORIO MAJORI
HORIS CONSUEVIS
XX MAY ANNO M D CC XXI.
TORUM DISQUISITIONI SUBMITTIT.

PHILIPPUS STRAHL
FURTENSIS AUCTOR
ET DEFENDENS.

ERFORDIÆ,
H. FUNCKII, ACAD. Typegr. Adjuncti.

L. V. C. XI

